

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla (**pártfogó ügyvéd neve, címe**) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - Gáspár-Szokol Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gáspár István ügyvéd) által képviselt ... **TERÜLETI GYERMEKVÉDELMI SZAKSZOLGÁLAT ÉS GYERMEKOTTHONOK IGAZGATÓSÁGA** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2007. október hó 12. napján kelt 2.P.21.283/2007/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. és 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 60.000 (Hatvanezer) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a teljes egészében pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes 25.000.000 Ft-os kártérítési igényét elutasította, és kötelezte őt 900.000 Ft le nem rótt eljárási illeték, valamint az alperes javára 75.000 Ft perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy ha a felperes 1967. október 10. napján veszítette el bal szemének világát, ezzel következett be a felperes károsodása, úgy követelésének elévülése is ezen időpontban kezdődik. A felperes igényérvényesítése legfeljebb addig nyugodott, amíg nagykorúságát el nem érte. Ez 1978-ban bekövetkezett, így a felperes előterjesztett kártérítési igénye elévült. Az

elévült követelések bírósági úton nem érvényesíthetők, ezért érdemben a kereseti kérelem alaposságát nem vizsgálta.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Hatályos, pártfogó ügyvédjével előterjesztett fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereseti kérelmének történő helyt adást kérte. Előadta, hogy állami gondozottként nőtt fel, maradandó károsodást szenvedett az intézetben. Azt, hogy hogyan vesztette el bal szeme világát, semmilyen dokumentum nem támasztja alá, és arra a felperes sem emlékszik, de nem kizárható, hogy a felperes bűncselekmény áldozata lett. A Ptk. elévülésre vonatkozó szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy bűncselekménnyel okozott kár esetén a követelés öt éven túl sem évül el mindaddig, amíg a bűncselekmény büntethetősége el nem évül. Hivatkozott arra is, hogy 24 éves koráig a felperes utógondozott volt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a felperes nem bizonyította, hogy károsodása bűncselekmény útján következett be, amennyiben azonban ez így lenne, ez esetben is elévült a felperes követelése.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a felperesi követelés elévülése tekintetében - a Ptk. 324. § /1/ bekezdésére, 325. § /1/ bekezdésére, 326. § /1/ és /2/ bekezdésére, valamint 360. § /1/ bekezdésére utalással - helyes megállapításokat tett, ítéletét mindenben megfelelően indokolta, és a fellebbezésben felhozott érvek miatt sincs szükség az ítélet megváltoztatására. A felperes maga sem emlékezett pontosan arra, hogy hogyan vesztette el bal szeme világát, az is csupán feltételezés a részéről, hogy bűncselekmény áldozata lett. Mindebből kifolyólag a felperes határozottan nem is állította, és semmivel nem is bizonyította, hogy bűncselekmény áldozata lett. Megjegyzendő továbbá, hogy önmagában a bűncselekmény útján való károsodás sem jelenti a követelés elévülhetetlenségét. A Ptk. 360. § /4/ bekezdése szerint ugyanis a bűncselekménnyel okozott kár esetében a követelés öt éven túl csak addig nem évül el, amíg a bűncselekmény büntethetősége el nem évül. Esetünkben - a több mint 40 évi időmúlásra figyelemmel - ez utóbbi idő is eltelt volna a felperesi igényérvényesítés időpontjáig, így a felperes polgári jogi kártérítési követelés érvényesítésére nem jogosult. Annak a körülménynek, hogy a felperes 24 éves koráig utógondozott volt, az elévült kártérítési követelése szempontjából relevanciája nincsen, ez ugyanis nem befolyásolja azt az elsőfokú ítéleti megállapítást, hogy a felperes igényérvényesítése legfeljebb nagykorúságának eléréséig nyugodhatott.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - annak mindenben helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. A pervesztes illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére. Az ítéltábla a Pp. 78. § /1/

Pf.III.20.146/2008/5. szám

bekezdése alapján kötelezte a felperest másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összege áll az alperes jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, valamint /5/ és /6/ bekezdése és 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárás során elvégzett munkával arányban álló 50.000 Ft + ÁFA összegű ügyvédi munkadíjból. A felperes részére a Csongrád Megyei Igazságügyi Hivatal Jogi Segítségnyújtó Szolgálat a pártfogó ügyvédet rendelt ki. A felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért az ítéltábla a Pp. 87. § /2/ bekezdése alapján - figyelemmel a 2003. évi LXXX. törvény, valamint az 56/2007. (XII.22.) IRM rendelet szabályaira - megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi munkadíjat teljes egészében az állam viseli.

Szeged, 2008. június 9. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró